

Reactie op wetsvoorstel vertrouwenspersonen

Allereerst wil ik aangeven dat ik het een goed voorstel vind om de rol en positie van de vertrouwenspersoon wettelijk vast te leggen. Het wetsvoorstel vind ik in het algemeen prima. Ik heb de volgende verbetervoorstellen:

- Voor kleinere bedrijven is het lastiger om een vertrouwenspersoon intern te organiseren en ook is het voor de vertrouwenspersoon zelf ingewikkelder om vertrouwelijk en onafhankelijk het vertrouwenswerk te kunnen doen. Zorg dat het makkelijk mogelijk is om externe vertrouwenspersonen aan te wijzen, vertrouwenspersonen te organiseren via de branche (mogelijk is iets te regelen via de arbocatalogus) en/of uitwisseling te hebben met andere bedrijven in de buurt of binnen de branche.
- *Ik ben zowel intern vertrouwenspersoon (bij onze eigen organisatie) als extern vertrouwenspersoon bij een aantal organisaties. Mijn ervaring is dat een combinatie van interne en externe vertrouwenspersonen goed werkt. Daarom raad ik aan om art. 13a, lid 3 laagdrempeliger te maken (art. 13a, lid 3: het gaat om de volgende zin: Voor zover de mogelijkheden onvoldoende zijn om de functie van vertrouwenspersoon binnen het bedrijf of de inrichting toereikend te organiseren, wijst de werkgever mede of uitsluitend een of meer externe personen aan als vertrouwenspersoon). Dit kan bijvoorbeeld door het volgende toe te voegen: Daarnaast kan de werkgever besluiten om een of meerdere externe vertrouwenspersonen aan te wijzen om de laagdrempeligheid en de opvang- en begeleidingsmogelijkheden van de vertrouwenspersonen te bevorderen.*
- Ik raad aan om art 13a, lid 5b weg te laten of aan te passen (art. 13a, lid 5b: het bemiddelen bij conflicten die verband houden met ongewenste omgangsvormen als bedoeld in het eerste lid, zo nodig door het inschakelen van een deskundige of bemiddelaar). Een vertrouwenspersoon staat een melder/ klager bij en staat dus niet tussen partijen, zoals een bemiddelaar. Een vertrouwenspersoon kan de melder uiteraard wel helpen bij het in gang zetten van een bemiddeling. In feite is dat een van de stappen die een melder kan nemen en waarbij een vertrouwenspersoon kan helpen. Ik kan mij voorstellen dat de wetgever bemiddeling expliciet wenst te noemen, omdat dit een belangrijke manier kan zijn om bij te dragen aan een informele oplossing. In dat geval raad ik aan om art. 13a, lid 5 b als volgt op te nemen: *het helpen bij het in gang zetten van een bemiddeling bij conflicten die verband houden met ongewenste omgangsvormen als bedoeld in het eerste lid, zo nodig door het inschakelen van een deskundige of bemiddelaar.*
- Neem bij artikel 13a, lid 5f op dat het om een geanonimiseerd verslag gaat. De herkomst van meldingen is niet te herleiden.
- Ik raad aan om het beleid sluitend te maken en ook de aanwezigheid van een (externe) klachtencommissie in te stellen. Dat maakt dat de melder/ klager (en ook de vertrouwenspersoon) ook formele mogelijkheden heeft. Ook hierbij kan ik mij voorstellen dat dit op brancheniveau geregeld kan worden. Daar zijn ook voorbeelden van. Gemeenten kennen bijvoorbeeld een klachtencommissie voor decentrale overheden.